

SKT. ANNÆ KIRKE MEDITATIONSFOLDER

6. SEPTEMBER – 19. SEPTEMBER 2026.

23. ALM. SØNDAG. 1L.: Ezek 33,7-9; 2L.: Rom 13,8-10.; Ev.: Matt 18,15-20.

På den tid sagde Jesus til sine disciple: »Hvis din broder forsynder sig imod dig, så gå hen til ham og drag ham til ansvar på tomandshånd. Hører han dig, så har du vundet din broder. Hører han dig ikke, så tag én eller to med dig, for på to eller tre vidners udsagn skal enhver sag afgøres. Hører han heller ikke dem, så sig det til menigheden, og vil han ikke engang høre efter menigheden, skal han i dine øjne være som en hedning og en tolder. Sandelig siger jeg jer: Hvad I binder på jorden, skal være bundet i himlen, og hvad I løser på jorden, skal være løst i himlen. Jeg siger jer også: Alt, hvad to af jer her på jorden bliver enige om at bede om, det skal de få af min himmelske fader. For hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, dér er jeg midt iblandt dem.«

Herren Jesus lover os, at hvor to eller tre mennesker samles i Hans navn, er Han iblandt dem. Store folkemængder er ikke umiddelbart nødvendige, for selv to mennesker er nok til at udgøre Kristi fællesskab. Kristendommen er orienteret mod fællesskab; det er ikke nok at tro på sig selv, at være et godt menneske, der undgår ondt og stræber efter at opfylde det, man anser for godt.

Ja, man kan være et godt og fredeligt menneske, der ikke generer nogen og lever i sin egen ordnede verden, baseret på principperne om ikke at træde nogen over tæerne. Spørgsmålet er dog: kan man blive frelst alene?

Historien om vores frelse viser os tydeligt, at ingen kan opnå frelse på egen hånd, uanset hvor hårdt man prøver. Frelse sker i et forhold, og kun ved at acceptere Jesus og Hans guddommelige offer på korset, som vores eget, kan det føre os til livets fylde i Gud.

Jesus Kristus er den eneste Nøgle, der åbner himlens porte for os. Derfor er enhver tankegang, der på nogen måde forsøger at overbevise os om, at vi er arkitekterne bag vores egen skæbne, og at kun vi bestemmer, hvad der virkelig er godt, eller ondt for os, falsk. Nogle gange hører vi i kirken en lektor læse dagens forbønner, hvor følgende bøn for de afdøde er formuleret: "At de må komme ind i Himmeriget."

Desværre er dette en falsk bøn, for ingen vil komme ind i Himmeriget på egen hånd. Selv Jomfru Maria blev "optaget" i himlen. I stedet er det bedre at bede for eksempel: "At vores kære afdøde må anses for at være værdige til at blive optaget i Himmeriget."

Hvis vi virkelig ønsker at bygge Guds kirke, kan det kun ske gennem fællesskab. Et mødeapostolat, at bringe hinanden til Kristus, så vi gennem kraften af fælles bøn kan bede for de nådegaver, alle har brug for. God karakter, velvilje og simpel menneskelig venlighed, er ikke tilstrækkelige for os, medmindre de er direkte forbundet med korsets offer, som Herren Jesus bragte for os, fuld af lydighed mod sin Fars vilje.

Gud Fader elsker os kun gennem sin Søns offer. Lad os ikke narre os selv med at tro, at vi er usædvanligt begavede og besidder en så bred vifte af dyder, at Gud ikke kan modstå vores storslåede præstationer. Ja, fremskridt i bøn, spiritualitet, kærlighed og hellighed, er absolut betydningsfulde, men kun, fordi de afspejler Helligånden, som blev os givet efter Opstandelsen og Himmelfarten.

At elske Menneskesønnen skal ikke kun ske ved ord, men også i form af gerninger, rettet mod vor næste. Nogle siger: "Hvorfor skal jeg gå i kirke, når jeg tror på Gud og har kontakt med Ham overalt, selv under en vandretur i skoven?" Desværre ophæver denne holdning fællesskabets frelsende betydning og den altafgørende bevidsthed om, at kun sammen danner vi den hellige, katolske og apostolske Kirke, og ved at fratage Ham vores nærvær, bliver vi Hans fjender.

Lad os i denne sammenhæng vende vores opmærksomhed mod de messeintentioner, som de troende anmoder om i vores kirker. Langt de fleste af disse intentioner er anmodninger om bøn for en levende eller afdød person, om at en sag skal løses, eller taksigelse for modtaget nåde. Og hvor ofte hører vi en intention anmodet om forbøn for sognefællesskabet? Er det da underligt, at vi taler om en troskrise i Kirken, når vi selv holder op med at bede for den?

/ P. Andrzej Papuga C. M. /
www.digteren.dk

PAVENS INTENTION

September

For omsorg for vandet.

Lad os bede for en retfærdig og bæredygtig forvaltning af vandet, denne livsvigtige ressource, så alle kan få lige adgang til det.

LITURGISK KALENDER

7. MANDAG i den 23. alm. uge ÅRSDAGEN FOR DOMKIRKENS KONSEKRATION 1 Kong 8,22-23.27-30 eller 1 Kor 3,9b-11.16-17;
Joh 2,13-22 eller Joh 4, 19-24

✠ Hvor er din bolig vidunderlig, Hærskarers Herre!

8. TIRSDAG. DEN SALIGE JOMFRU MARIAS FØDSEL

Mika 5,1-4a eller Rom 8,28-30; Matt 1,1-16.18-23 eller 1,18-23

✠ Jeg fryder mig over Herren!

9. ONSDAG 1 Kor 7,25-31.; Luk 6,20-26.

✠ Hør efter, min datter, lyt opmærksomt!

10. TORSDAG. 1 Kor 8,1b-7.11-13.; Luk 6,27-38.

✠ Led mig ad evigheds vej.

11. FREDAG. 1 Kor 9,16-19.22b-27.; Luk 6,39-42.

✠ Hvor er din bolig vidunderlig, Hærskarers Herre!

12. LØRDAG. DEN SALIGE JOMFRU MARIAS ALLERHELLIGSTE NAVN 1 Kor 10,14-22.; Luk 6,43-49.

✠ Herre. Jeg bringer dig slagtoffer til tak.

**13. SØNDAG: PRÆSTEJUBILÆER: 40, 30 OG 20 ÅR
OG SANKT ANNÆ DAG.**

Messe: kl. 8.30 (DK); Højmesse læst på tre sprog kl. 10.30 - efter messen forsætter festen i den store menighedssal, hvor alle er velkomne.; Messe kl. 17.00 (EN)

1L.: Ordsp. 31,10-31.; 2L.: Kol. 3,12-17.; Ev.: Matt. 13,44-52.
(24. ALM. SØNDAG. 1L.: Sir 27,30-28,7; 2L.: Rom 14,7-9. Ev.: Matt 18,21-35)

14. MANDAG. DET HELLIGE KORS' OPHØJELSE

1L.: 4 Mos 21,4-9.; 2L.: Fil 2,6-11.; Ev.: Joh 3,13-17

✠ Glem ikke Guds gerninger, men hold hans befalinger.

15. TIRSDAG i 24.alm.uge. DEN SALIGE JOMFRU MARIAS SMERTER Hebr 5,7-9.; Joh 19,25-27 eller Luk 2,33-35

✠ Frels mig, Herre, i din trofasthed!

16. ONSDAG. SKT CORNELIUS, pave, og SKT CYPRIAN, biskop, martyr 1 Kor 12,31—13,13.; Luk 7,31-35.

✠ Lykkeligt det folk, Herren udvalgte sig til ejendom.

17. TORSDAG. 1 Kor 15,1-11.; Luk 7,36-50.

✠ Tak Herren, for han er god.

18. FREDAG. 1 Kor 15,12-20.; Luk 8,1-3.

✠ Jeg mættes ved synet af dig, når jeg vågner, Herre.

19. LØRDAG. 1 Kor 15,35-37.42-49.; Luk 8,4-15.

✠ Jeg kan vandre for Guds ansigt i livets lys.

Pave Leo den XIV: Lad os stræbe efter de "bedst mulige betingelser" for søndagsmessen.

"Kære brødre og søstre! ...Mødet med Jesus, som døde og opstod for os, er det mål, som Kirken konstant stræber efter, idet den sætter fejringen af påskebegivenheden i centrum for hvert øjeblik.

Derfor anerkendte koncilsfædrene søndag som "grundlaget og roden til hele det liturgiske år" og samtidig som "den oprindelige festdag" (jf. SC, 106). På mange moderne sprog angiver dens navn, at det er dies Domini, "Herrens dag". Selv på de sprog, der er blevet fortrolige med udtrykket "solens dag" (søndag, Sonntag), kan man opfatte forbindelsen med Kristus: Kristus er den sande "retfærdighedens sol", som oplyser ethvert menneske!

Sankt Johannes Paul II lærer, at søndag er Herrens dag, Kirkens dag, menneskehedens dag og i sidste ende "dagenes dag". "Fordi søndag er den ugentlige påske, der mindes og gør den dag, hvor Kristus opstod fra de døde, nærværende, er den også den dag, der åbenbarer tidens betydning. (...) Udspringende fra opstandelsen gennemsyrrer den den menneskelige tid – måneder, år og århundreder – som en pil, der peger vejen og leder dem mod målet: Kristi genkomst. Søndag bekendtgør den sidste dag, dagen for Parousia" (75), hvor vi alle skal opstå fra de døde.

For at helliggøre søndagen er fejringen af nadveren fundamental. Ifølge koncilsfædrene betyder det at høre Ordet og modtage Kristi legeme at samles in unum (jf. SC, 106), det vil sige den glædelige forsamling af de troende. I dette fællesskab manifesterer det kristne fællesskab sit fællesskab med Herren og vidner om sit tilhørsforhold til Kristus og sin troskab til Kirken.

Denne forsamling kan ikke erstattes af en virtuel tilstedeværelse alene, og den kan heller ikke reduceres til passiv deltagelse. Den liturgiske forsamling realiseres gennem aktiv deltagelse af brødre og søstre, der er kaldet til at "takke Gud, som 'har givet os en ny fødsel i et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde'" (1 Peter 1:3) (ibid.).

I denne henseende opfordrer jeg alle til at stræbe efter at skabe de bedst mulige betingelser, så selv de, der ikke kan tage fri fra arbejde om søndagen, kan deltage i den hellige messe.

Almindelig audiens, 12. august, 2026, Rom, Peterskirken